

OTTLIK GYÖRGY
NAPLÓJA.

T. NAPL. 4° 14.

Ottlik György. 'egyire ar Coatládom
ös Apám faját kerüleg irott élet rajz
mellet a' Jelles Magyar Academ
ának küldöm ajándékul. Pess Ja
nuar 19^{ik} 1857.

Kalás unokája
Ottlik István

In nomine Jesu

Descriptio vite meae a Pueritia usque ad
Senium, in varijs locis aduersus Fortuna
agitata, et per misericordiam Omnipotentis
et Dei ex istis liberata; cum Diuino
multorum actuum et factorum, plurimum in
orationibus Deum gestorum; Ita ut cum
S. Ioh. v. 25. dicere possum Cap. 9. v. 25.
Et dies mei veloces fuerunt glauenti, su-
gerunt et non videntur bonum

Atque quia in omnibus actionibus meis
Spes mea in vulneribus saluatoris mei
dulcissimi Jesu Christi fixa erat, obles-
sando sequens.

Funde precis, confide Deo procedis caute
templis et horis quod tunc erit.

Spes
Spes confisa Deo nunquam Confusa recedit
superari multa pericula habet,
quod est delinquere.

per me
Leop. Coghlin

Alibi ad qm hanc rym nra submittit utraque
Lutiboy, id nra hanc rym nra submittit utraque
glor, et ptozantia. Eundem ptozantia, hanc subm.

Et ptozantia, rym nra submittit utraque
Lutiboy, id nra hanc rym nra submittit utraque
glor, et ptozantia. Eundem ptozantia, hanc subm.

Alibi ad qm hanc rym nra submittit utraque
Lutiboy, id nra hanc rym nra submittit utraque
glor, et ptozantia. Eundem ptozantia, hanc subm.

Alibi ad qm hanc rym nra submittit utraque
Lutiboy, id nra hanc rym nra submittit utraque
glor, et ptozantia. Eundem ptozantia, hanc subm.

*

Alibi ad qm hanc rym nra submittit utraque
Lutiboy, id nra hanc rym nra submittit utraque
glor, et ptozantia. Eundem ptozantia, hanc subm.

*

narharo

Loeringat kroyog paji to kroyog-kroyog...
of hahra, at dika, uia.

Laji ditent di dandi kroyog...
kroyog kroyog di kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

...kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...
kroyog kroyog kroyog kroyog...

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a formal communication, possibly related to a legal or administrative matter. The handwriting is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a formal communication, possibly related to a legal or administrative matter. The handwriting is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document.

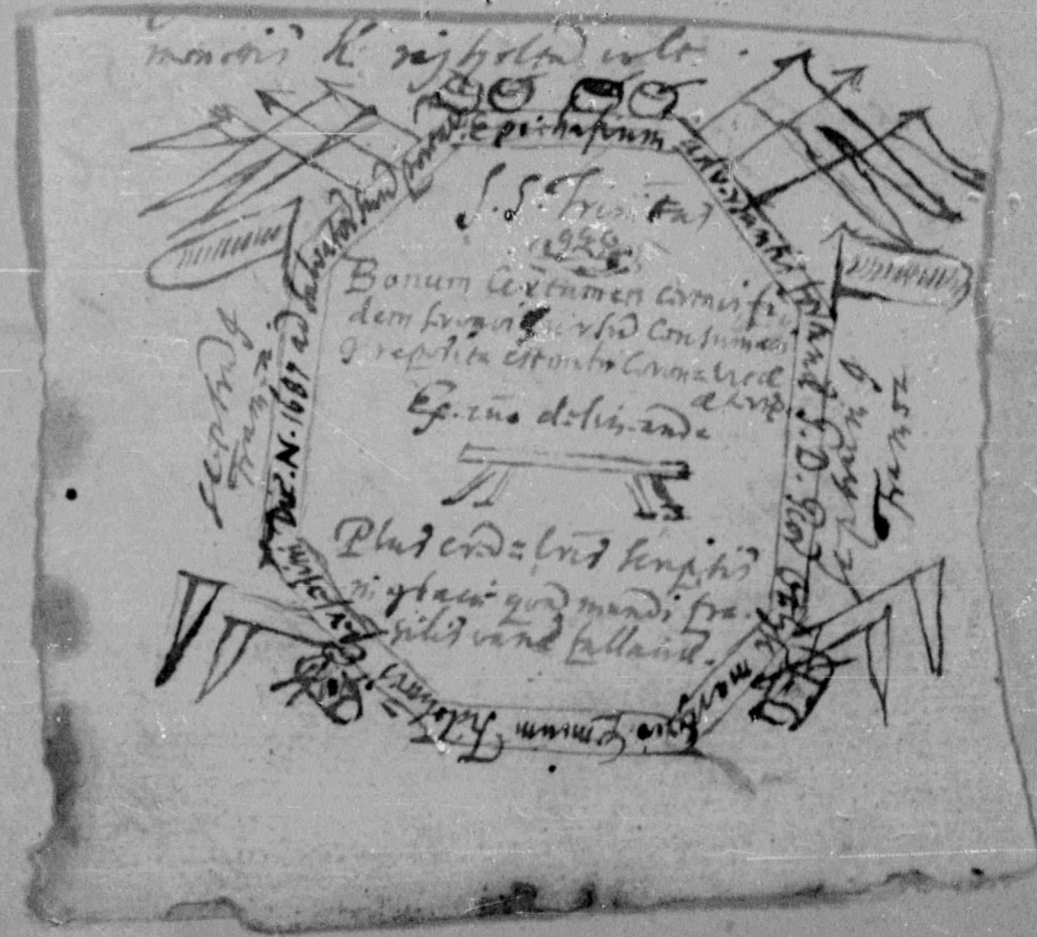

haecenus deploranda sane rer vicissitudine agitabat,
 vindicare valeat, Nec iudicavit ad id consequendum o
 portumius et efficacius dari medium, quam ut im
 plorato summi nominis adiutorio, prosequatur se se
 offerente victoria, et Bello contra juratum Christiani
 summi hostem Turcam continuato, interea fidei
 bus suis Statibus et Ordinibus Generalem Dietam in
 die et eisdem convocet, et ipsa propria in persona in
 medium eorum adveniat, Communique cum iisdem sub
 to consilio, rebus Charissimi sui Regni sui consulat,
 et simul Serenissimum Archiducem, Josephum majorem
 natu charissimum suum Filium, et Principem here
 ditarij iisdem fidelibus Statibus et Ordinibus in futurum
 ipsorum Regem et Dnm pro more coronandi constituat.
 Divina fretus Clementia, eo quod hoc pacto et sub hoc
 novo fydere nova constantique serenitas huic totique
 gravissimam tempestatu procellis concusso Regno Hun
 gar. summo suavitatis cum solatio, Fidelium ante suos
 statuum et ordinum ac totius Regni bono sit exortura.
 Posset equidem ead fieri. Casar Regis Matthias Regno huic
 tot tantisque suis laboribus, periculis, sumptibus et su
 or sanguine, non aliter ac posthinc emamibus quam
 per duellum quo Turcas recuperato omni jure novae
 Leges dare nec non etiam in armorum vitricium adquisito
 re belli sibi suisque Augustis hereditibus discretim reserva
 re

re, placitisque et convenientibus legibus gubernare: Nihil
 hominis pro innata sua Clementia vult quam benignissime
 antiquat in suo vigore relinquere, statuumque et ordinum
 libertates privilegia, Jura ac Leges Sarta testatque con
 servare, idemque per Coronandi Neo Regem iuxta Formu
 lam juramenti a Ferdinando primo Imper et Rege in
 augurationis sui Tempore praestiti, nec non secundum
 Formulam, super qua ratione ambigendi nocivum, aut
 plane impraescriptibilem conventum fuerit, sacramentis
 etiam confirmari facere; praedicto etiam acquisito cer
 to modo et modalitate, Regno sibi charissimo iterum in
 incorporare, iisdem legibus continere, si tamen ante omnia
 id quod dictae formulae juramenti a Ferdinando primo
 ut supra scripti de observantia art. 31 Decreti Regis huius
 De Anno 1222 insertum reperitur correctum, Simul
 etiam ius hereditariae Successionis Solemnibus pactis ac
 stipulationibus Principibus Augustae Domus Austriae
 acquisitum, et quamvis factis ac interruptis Primogenitorum e
 jus Austriae Domus Principum succedentium senie illibato observa
 tum, tamen per injuriam temporum et motuum occasio
 nem sub initium huius seculi malevolentium, injuriosis
 interpretationibus apparenter labefactatum et in dubi
 um vocatum Equissima statuum Declaratione plenissime
 redintegratum, et permanentem in omne aevum duratu
 rum concepto in hunc finem Arto Decreti in auguratione Gen
 tium Comitum inserto stabilitum fuerit cum sexus non vident,
 quomodo

quomodo jurare possit in id, quod Divinis et humanis legibus con-
 trarium, sine manifesto Regis et Regni discrimine observari
 haud quiret, dum viam Regnicolis pandit Regi suo resistendi, et fla-
 gitia quoque ac scelera licentiose patrandi, quod ipsum fu-
 nestis plurimorum amor experientia recte tot motus inest
 nos et tot externa bella et quod majus iram Divinam suscita-
 vit, totumque Regnum ad fatale fere funus et interitum
 deduxit; Nec nisi Divina misericordia fuit providentia,
 quod jam sub iugo Turcico non serviat Apostolicum hoc Hungaricum
 Regnum, non solum cum libertate omnium et fortunae jactura
 verum tot myriadem animarum preciosissimo Christi sanguine re-
 demptarum aeterno et irrecuperabili damno atque interitu.

Ceterum extra dubium quid est exortis belli motibus multa
 gravia in Regnicolas incidisse, et propterea justam quodrimus
 misericordiam suppeditatam fuisse; verum quia haec omnia
 primis belli hujus concitatoribus imputanda sunt, sa-
 tisque Matrem suam Sacrum Caesar et Regem affligit, quod neces-
 saria sui defensione coacta, modum quem capere rebus
 ponere non possit, nec vero etiam durante bello, omnia
 quae loco posita esse deberent, aut potius vellent reduci que-
 rant, et hac temporum et rerum conditione tempora consul-
 tandis moribus trahi non debent, sed potius cogitationi rebus bel-
 licis instruendis applicari. Sacrum Caesar Regem Matrem quod
 his auguralibus Comitibus, citissime roboro Regni
 peragen

peragendis, et Regno interne tranquillitate pacificando
 advenit benignissime a Divinis Statibus et Ordinibus re-
 quirat ut gravamina publica ea conditione complerentur
 ut intra decem ad summum 14. dierum spacio facti
 peremptorie offerantur, oblatorum etiam explanatio actum
 Coronationis non moret, sed peragatur. Inauguralibus au-
 tenticis ante oia dicto termino confectis et exhibitis, re-
 liquis vero per commissionem vel comitia pacationi tem-
 pore instituenda complanandis.

Demum gratum benignissimumque animo susceptum est sed
 Sacrum Regem Matrem si Divini Status et Ordines modum sta-
 bilem collapsa in hoc Regno justitiae restauranda, et
 melius atque celerius administranda prospuerint. Et haec
 erant quae subacta Sacrum Caesar Regem Matrem proferent
 rerum temporumque necessitate Anglicis Statibus et Ordinibus
 proponenda esse censuit. Quibus de reliquo omnibus con-
 junctim et cuivis singulatim Caesar et Regia sua gra-
 tia atque clementia benigne progenita manet.

Per Sacrum Caesar Regem Matrem
 Posonii 31. Men. Jun. 16. 87.

Johannes Maholensis

Hagen of Alunayn of Maybach to the...
 g. g. d. Rindyl hual Porten...
 In crava: of the...
 detinoye...
 tab Distraction...
 tem. unobey...
 in...
 K...
 mittet...
 sit...
 in...
 K...
 g...
 ut...
 Donat...
 G...
 l...
 p...
 m...

Edubant

Edubant. ut...
 mit...
 la...
 de...
 l...
 b...
 m...
 f...
 v...
 P...
 h...
 a...
 f...
 k...
 E...
 C...
 D...
 p...
 l...
 a...

Contra

Ein Brief an den Kaiser von Österreich, in dem er die
 Gründe für die Abreise nach London, die am 1. März
 1848 erfolgte, darlegt. Er erklärt, dass er die
 Reise nicht als eine vorübergehende, sondern als eine
 dauerhafte angesehen hat, da er die Freiheit der
 Presse und die Verfassung in seiner Heimat zu
 verteidigen wünscht. Er erwähnt die Ereignisse in
 Wien und die Rolle der Nationalgarde. Er bittet
 den Kaiser um Unterstützung seiner Sache und um
 die Freilassung der politischen Gefangenen in
 Österreich.

Ein Brief an den Kaiser von Österreich, in dem er
 die Gründe für die Abreise nach London, die am 1.
 März 1848 erfolgte, darlegt. Er erklärt, dass er
 die Reise nicht als eine vorübergehende, sondern
 als eine dauerhafte angesehen hat, da er die
 Freiheit der Presse und die Verfassung in seiner
 Heimat zu verteidigen wünscht. Er erwähnt die
 Ereignisse in Wien und die Rolle der Nationalgarde.
 Er bittet den Kaiser um Unterstützung seiner Sache
 und um die Freilassung der politischen Gefangenen
 in Österreich.

98
Nos Carolus Theodorus Otto Dei Grae
Princeps Salmensis Sylvarum et Rheni Comes,
in Kyrburg, Phaux, nec non in Stein, Domini
in Vinstingen et Anholt, Sacrae Caesaris
Consiliarius intimus, Cameri Marschallus, Colonellus
Legionis pedestris, Sacrae item Militis Romanorum ac
Hungariae Regis Imperialis aulic Praefectus

Notum facimus quibus expediat unquam, quod tam
omnibus et singulis officialibus nostris, maioribus et
inferioribus in Domino nostro Statuaria in Regno Hungariae
siti Conspectus, Ordinum quoque et possessionum
nostrarum ad eundem Dominum spectant iudicibus iuratisque
tribus et iudicibus, summam omnibus subditis et
seruitoribus nostris presentibus et futuris, quod confide-
rentes de posteritati et fidelitati Penitus ac he-
nerari Domini Georgii Otthik de Choritz eundem
in supremam auctoritatem bonorum nostrorum Hungaricorum
Praefectum et simul Consiliarium nostrum susceperimus
et Constituerimus, dando eidem et attribuendo
facultatem simul et auctoritatem agendi, audiendi
respondendi ac dirigendi uniuersa et singula, quae
ad eorundem bonorum defensionem tuitionem pro-
uentum promotionem, subalterna officia iuxta di-
rectionem ceteraque omnia pertinerent, quae
suo

99
proferuntur et ere nostra proficua et utilia, esse
iudicaverit, serio deinde omnibus praefatis officia-
libus iudicibus, subditis et seruitoribus nostris, in iam
dicto Domino constitutis et impofterum constituendis
Committentes et mandantes, quatenus eundem Dominum
Georgium Otthik non modo pro Praefecto nostro ag-
noscere, verum etiam in omnibus eius ordinacionibus
ac dispositiombus debitam ei obedientiam pre-
stare, legi in singulis morigeros parere debeant
ac teneantur, secus, quod absit, facturi in di-
gnationem nostram, gravemque inobedientiae poenam
incursum, Haec in vigore literarum. Dabatur
Viennae Austriae 20 Junii Anni 1702

Carolus Theodorus Otto
(L.S.)

